

ΑΧΕΛΩΟΣ: Τί έγινε, τί πρέπει να γίνει

Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος από τα περίσπινά «πανηγύρια» στο Μουσάκι της Καρδίτσας για την έναρξη των έργων επιτροπής του Αχελώου στη Θεσσαλία. Οι βαρύγδουπες και κατηγορηματικές δηλώσεις για λειτουργία του έργου το 1992 ή 93 οι επισκέψεις και συνεστιάσεις επισημών από τα υπουργεία και τη ΔΕΗ, δεν άφησαν περιθώρια για αμφιβολίες: το έργο άρχισε!

Φυσικά υπήρξαν και οι δυσπιστίες, ή πιο σωστά οι ψυχραιμίες που ήσαν απ' όλες αυτές τις τυμπανοκρουσίες διέβλεπαν ουσιαστικά μια νέα προσπάθεια παραπλήρωσης του θεσσαλικού λαού εν όψει μάλιστα και των εκδηλώσεων του Κιλελέρ και της επίσκεψης του κ. Πρωθυπουργού στη Θεσσαλία.

Τελικά ποιοί δικαιώθηκαν: Οι «πανηγυρίζοντες» χειροκροτητές ή οι «δυσπιστοί».

Η παράθεση των πιο σημαντικών εξελίξεων της περασμένης χρονιάς δίνει τη δυνατότητα για κάποια συμπεράσματα. Ας δούμε λοιπόν τι έγινε.

Πραγματικά προχώρησαν κάποια έργα. Πρόκειται για δύο έργα κεφαλής, το φράγμα της Μεσοχώρας και το φράγμα της Σουκιάς. Η πρόοδος των έργων δεν ήταν πολύ ικανοποιητική. Κατασκευάζονται οι σήραγγες εκτροπής ώστε να επικοινωνηθούν με τη κατασκευή των φραγμάτων. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι πρόκειται για έργα υδροενεργειακά (τα-

ραγωγική ρεύματος) που έτσι κι αλλιώς θα τα κατασκευάσει η ΔΕΗ, ανεξάρτητα από το αν θα γίνει ή όχι η εκτροπή του Αχελώου. Με άλλα λόγια δίνονται κάποια χρήματα ώστε να προωθηθεί το πρόγραμμα έργων της ΔΕΗ και παράλληλα η κυβερνητική προσπάθεια να μπορεί να ισχυρίζεται ότι νικάει η εκτροπή του Αχελώου.

Η τοποθέτησή μας θα ήταν οπωσδήποτε διαφορετική αν η κατασκευή των δύο παραπάνω έργων συνεδεύονταν από την έναρξη των έργων στο Θεσσαλικό κάμπο δηλαδή τα φράγματα Πύλης και Μουζακίου. Όμως αυτά τα έργα, παρότι η δημοπράτησή τους εξογγέλθηκε για το 1986, έμειναν στα χαρτιά και υπάρχει σοβαρός κίνδυνος οι πιστώσεις για την κατασκευή τους να μεταφερθούν για άλλα έργα της ΔΕΗ.

Φυσικά όλα τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι τα έργα της Μεσοχώρας και Σουκιάς δεν αποτελούν έργα του συγκροτήματος της εκτροπής, ούτε ότι τρέφει νόμισμα ενάντια στην κατασκευή τους. Ισχυρίζμαστε όμως ότι «λυδία λίθος» για την πραγματική πρόοδο του έργου εκτροπής του Αχελώου είναι η προώθηση έργων κύρια στο Θεσσαλικό κάμπο χωρίς άλλη αναβολή. Τέτοια έργα, εκτός από τα φράγματα Πύλης, Μουζακίου, είναι η σήραγγα μεταφοράς του νερού στη Θεσσαλία και τα αρδευτικά κανάλια.

Ακριβώς από τη σκόπημη και

βυστέρηση όλων αυτών των έργων πηγάζει η ανησυχία μας. Φυσικά οι αρμόδιοι δεν δέχονται ότι υπάρχουν καθυστερήσεις. Ισχυρίζονται ότι μελετούν την ανάπτυξη της Θεσσαλίας και μετά θα μελετήσουν τα αρδευτικά κανάλια. Δηλαδή σύμφωνα με αντικειμενικούς υπολογισμούς δεν πρόκειται να κατασκευασθούν αρδευτικά έργα πριν το 1990.

Ακόμα και για την σήραγγα μεταφοράς του νερού μέσα από τα βουνά της Πίνδου, παρά τις κάποιες πιστώσεις για έναρξη των έργων, οι πληροφόρες λένε πως γίνονται συσκέψεις να επανεξετάσουν αν η χάραξη που επιλέχθηκε είναι η πιο σωστή. Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε πως στις διάφορες εκδηλώσεις που έγιναν πέρυσι (Μάρτιος και Απρίλιος) στη Λάρισα η επιλογή για την συγκεκριμένη χάραξη από πολλούς σχολιάστηκε αρνητικά, αλλά η ΔΕΗ επέμεινε. Τελικά είναι πιθανό, αν η προτεινόμενη από τον κ. Μαγειρία νέα χάραξη αποδειχθεί πιο σωστή (οικονομικά και τεχνικά), να έχουμε νέες καθυστερήσεις, πέρα από τη χωρίς λόγο σπατάλη αρκετών εκατομμυρίων μέχρι σήμερα.

Ο αναπτυξιακός φορέας για την παρακολούθηση και τον συντονισμό των ενεργειών όλων των μερών, όπως τον υποσχέθηκε ο κ. Πρωθυπουργός, παρά τις ρητές δεσμεύσεις, δεν υλοποιήθηκε μέσα στο 1986 και κανείς δεν ξέρει τι πρόκειται να γίνει. Και φυσικά

χωρίς ένα τέτοιο φορέα, με την συμμετοχή μαζικών - λαϊκών οργανώσεων της Θεσσαλίας, είναι λογικό το έργο να μην προχωράει σωστά.

Άμεση απαίτηση των Θεσσαλών πρέπει να είναι η υλοποίηση αυτού του φορέα, με εξασφαλισμένη τη λαϊκή συμμετοχή και τα μέσα για τη λειτουργία του.

Την περασμένη χρονιά πολλά ακούστηκαν και γραφτήκαν για τον τρόπο χρηματοδότησης του έργου. Είναι ένα θέμα σοβαρό που μάλλον σχετίζεται και με την καθυστέρηση για τον αναπτυξιακό φορέα.

Οπωσδήποτε πριν από μια τέτοια απόφαση απαιτείται διερεύνηση και κανείς δεν μπορεί να ζητάει ανεύθυνες δεσμεύσεις. Ισως χρειαστεί να υπάρξει ένας συνδυασμός διάφορων τρόπων χρηματοδότησης, δηλαδή δάνεια, πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ΜΟΠ — ΕΟΚ, κατασκευή από τρίτους με εξόφληση σε αγροτικά προϊόντα κλπ. Όμως δεν θα πρέπει να γίνει αποδεκτός ο τρόπος χρηματοδότησης, που σύμφωνα με δημοσιεύματα βρίσκεται στη σκέψη της κατασκευής του έργου σε ιδιώτες που θα αποπληρωθούν από την εκμετάλλευσή των προϊόντων του έργου. Με άλλα λόγια δεν μπορεί ο θεσσαλός αγρότης να υποχρεωθεί στο μέλλον να αγοράζει από ιδιωτικές εταιρείες το πολύτιμο νερό για να αρδεύσει το χωράφι του. Κάτι τέτοιο

πέρα από το ότι στην μορφή χρηματοδότησης είναι καταδικασμένη στη συνείδηση του ελληνικού λαού (ποιάς δεν θυμάται την περίφημη «ΟΥ»

Του ΤΑΣΟΥ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ

Πολιτικού Μηχανικού

ΛΕΝ»), ουσιαστικά υποθηκεύει την οικονομία μας και υπονομεύει την ανεξαρτησία της χώρας.

Μετά από τη σύντομη αναφορά στις εξελίξεις του 1986, δεν μπορούμε, κατά την γνώμη μας να πούμε πως στη χώρα που πέρασε έγιναν θετικά βήματα για την εκτροπή του Αχελώου. Σ' όλα αυτά θα πρέπει να προσθέσουμε και τα επιπλέον που αποδεδειγμένα πια παρεμβάλλονται από τους μηχανισμούς της ΕΟΚ. Είναι μαλγαλέται ότι η ΕΟΚ δεν προτιμάει να υπεύθυνα πλέον ομαλογείται κατ' αρχήν να αποδοχθεί την ανάπτυξη του θεσσαλικού κάμπου και την παραγωγή προϊόντων που η ίδια ονομάζει «πλεονασματικά». Φυσικά αυτό το υπαρκτικό πρόβλημα της απορρόφησης των αγροτικών προϊόντων η χώρα μας μπορεί να το αντιμετωπίσει με αμοιβαία επωφέλειες διακρατικές συμφωνίες με τρίτες χώρες, έστω και

αν η ΕΟΚ διαφω-

νεί, αρκεί να υπάρξει η αναγκαία πολιτική βούληση για μια πραγματική ανεξαρτησία εθνική πολιτική ανάπτυξης. Όμως η γνωστή πολιτική της κυβέρνησης τα τελευταία χρόνια και κύρια η υποχωρητικότητα της στις απαιτήσεις αυτές της ΕΟΚ δεν επιτρέπουν ιδιαίτερη αισιοδοξία.

Για να γίνει λοιπόν το έργο πραγματικότητα χρειάζεται η δραστήρια και μαχητική παρέμβαση του μαζικού κινήματος της περιοχής μας που θα συμβάλει στη δημιουργία μιας νέας αντίληψης για την ανάπτυξη της χώρας, ενάντια σε μηχανισμούς και συμφέροντα που παρεμποδίζουν την χώρας πραγματικά εθνική πολιτική.

Θα πρέπει λοιπόν τη νέα χρονιά, ο θεσσαλικός λαός με ξεκάθαρες κατευθύνσεις και στόχους να απαιτήσει από την κυβέρνηση να ξεκαθαρίσει πια την θέση της και να προωθήσει ουσιαστικά το έργο με επαρκή χρηματοδότηση και πλήρη διαφάνεια ενεργειών.

Τέλος δεν πρέπει να επιτρέψουμε ο επικείμενος γιορτασμός του Κιλελέρ να δώσει την ευκαιρία για στείρες θριαμβολογίες και ανούσιες υποσχέσεις από τους κυβερνητικούς παράγοντες και τον πρωθυπουργό. Αντίθετα πρέπει να αποτελέσει την απαρχή για νέους συντονισμένους αγώνες της αγροτιάς και των άλλων φορέων της Θεσσαλίας ώστε το όραμα να γίνει συντομία πραγματικότητα.